

Ötenazi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Mayıs 2018

Hangi duygunun himayesinde olduğumu bilmediğim gerçeği ile dayatıyorum kelimelere; ilk etapta hüznün minvalini teğet geçtiğim...

Kirli satırlarından muzdarip olmam hangi gerçeği değiştirebilir ki?

Tetikleyen hiçbir şey kalmadı artık yine dinamiklerin kimliklerini sorgulama ihtiyacı da hissetmediğim.

Ötenazi yapmak fena fikir değil hani: bedenimle değil ruhumla uçtuğum dağlarında yine duygu bazında illet bir ikileme denk düşüp kime neyi ne amaçla anlatacağım da umurumda olmaz iken ne de olsa yası ve yasası pek bir makbul evrenin.

İkram edeceğim ya da uğruna ant içeceğim belki telaffuz etmekten yorgun düşüp üstüne üstük imtina ettiğim.

Parçalanmış ana kıtası yine istikametimde top yekûn bayrak açmış ilkeler ve kahrolası değerler. Nereden başlanmam gerektiği değil beni kaygılandıran bilakis o meçhul sonu çabuklaştırmak isteminin ağır basması.

Hep aynı şey oluyor. İlla ki ölüm aklıma giriyor ve illa ki en sevdiğilerimi kaybetme ihtimalim yaşama sevincime ket vuruyor.

Kayda değer ne mutlak bir doğru ne de mutlak bir iyilik.

Zorlandığım kadar zorluyorum da aslında heybemdeki fazlalıkları ansızın boca etmek istiyorum hangi satır boşluğu değil de hangi yürek boşluğuna denk düştüğüm aslında tek boşluk bilfil benim ve boş hayalleri ne kursağımda takılı ne de umurumda aşk ve benzeri duygular zira çok yorgunum.

Kayıtlara neyi geçirirlerse artık...

Ya kayıp aklını yeni buldu ya da zamansız bir ölümü elleriyle sundu kendine.

Gülücük yüklü bir serzenişle muhalif kim ise aslında rotamdan filan da geçtim sadece günümü harcıyorum daha doğrusu idame ettirdiklerimle ikmale kalmış bir öğrenci kadar umarsızın.

Ne dün de kaykılmışlığım ne de yarınlara dair bir beklenti hele ki insanlığın sunumu ya da kaybı şunu ya

da bunu gerektiriyor gibi bir maruzat ya da öngörü.

Dengimde saklı uykum belki de ya da denk yaptığım o saçmalıklarda uyduruk bir hayatın sahibesi ve evreninin yanlı beşeri ki o da; benzeri durumlardan nasıl kurtulmuş olabildiğimin de muhasebesi.

Sıfatlar filan da ilgilendirmiyor ziyadesiyle sıfat yüklü bir önsözü var ne de olsa konuşmayı ve tepki vermeyi unutmuş ya da uydurmuş kim ise.

Kırgınlığım kadar kızgın olsam keşke en azından bağırır çağırır ve fazla enerjimi atıp da yorgun düşüp sızıverirdim yine rahmetin aktığına biat ve tüm uykusuzluğuma inat.

Faiziyle geri dönmesini dilediğim ne ise lakin hep bir borç batağındayım.

Keşke çekmekten aciz olduğum kredilerin faizi ile daha da borçlansaydım en azından batan gemimde kalan son yolcu olurum ya da gemisini terk etmeyen kaptan.

Bir münazara gibi aklımın beyitlerinde gidip gelen karıncalar ve fısır fısır her dize yine uydurduğum hikâyeleri istiflerken aklımın ve defterimin bir köşesinde...

Köşe dedim de... Köşe Kadısı zatı âlimin şeceresine ihanet eden sevgi pınarım da kurudu. Ne sevmek ne sevilme istiyorum hele ki bunca zaman oluk oluk akıttığım sevgi tezahürü ve yanlı tüm müspet duygularım asla ve asla hedefini on ikiden vuramadı gelin görün ki; ne varsa habis ve kirli geldi buldu beni.

Ölmekten korkardım bir zamanlar... demeyi mi özledim ne?

Biliyorum ki; omzumdaki melekler sevgiye ettiğim bu ihanet ile hayli çentik attılar yine içimin itiraflarında tek muhatabım Yaratan iken...

Soyutlandığım bu mekanizmada bir ötenazi önerebilirim cihana aslında içimin yorgunluğunu örtmek filan gibi bir kaygım ve kaybım da olmaz iken yine dolu misali yağar ve kırarım sevdiğim ve beni sevmeyen tüm insanların.

Bir şiirime denk düşen bir okuyucunun yorumuna takıldı aklım dün zaten ne yorum yapacak gücüm var ne de etraflıca düşünüp gelen yorumlara cevap verecek gücüm lakin gelen bu yorumla sarsılmadım desem yalan olur hani.

Demek ki; boykot ettiğim hayatın da beni boykot ettiğine kani artık pek umursamıyor muyum ne bunca ihaneti ve tepkisizliği...

Hayatın neyden ibaret olduğu da ilgi alanımda değil diğer yandan geçen gün alışveriş esnasında arkamdan kısı kısı glen densiz kadının sarf ettiği o söylem de canımı hayli yakmışken...

Can yakmak aslında o kadar da zor değil bilakis kolay bir durum tespiti lakin kimin eline ne geçiyor anlamış değilim ve ne yazık ki; bu ve benzeri durumları nasıl izah edeceğimi de bilemiyorum.

İimin coğrafyasında o kadar dik tepeler ve derin sular var ki ve ben ne yazık ki; ne o tepelerden geebiliyorum ne de enginlerde boğulmadan kulaç atmayı beceriyorum yine de sığları sevmek gibi bir kaygım asla yok zaten olmadı da sanırım enginlerde can çekişmek acı çekmeyi seven ruhuma uygun bir intihar vesilesi bu bağlamda kim canımı ne kadar yakarsa yaksın ne iim alev alıyor ne de suyun ferahlatıcı etkisine ihtiyaç duyuyorum.

Hoyrat bir rzgr var dışarıda oysaki ne yaprak kımıldııyor ne de birileri üşüyor iliklerine kadar oysaki iimin canları paramparça.

Deli gibi yağdığına şahidim hani: nce esen rzgr akabinde eşlik eden delici sağanak yine de kuru yerler ama nasıl da ıslak içimdeki ocuk ve unuttuğu neşesi.

Kuru gürültüye pabuç bırakan ya da bırakmayan sanırım bir eziyet mahsulü her görünen ve her görünmeye ihanet eden sırnaşık duygu ihlali.

Sonramı teyit etsem ne çıkar?

Ya da ncemle iştimal etmekten kuvvetle muhtemel kim zarar görür ki yine benden başka?

Kuyruk acısı olan kim ise ki buna asla ihtimal veremem ne de olsa birilerine ne borcum var ne de hıncım sadece zamanında canımı yakanları çoktan Allah'a havale ettim.

Sevgiyi boykot edenlere duyurup da ne yapacağım diğer yandan ne de olsa insanlar sadece belli bir kesime odaklanıp belli bir kitleye hükmediyor aslında sevdiğini sanıyor ya da seviyor ama řu da bir gerçek ki; insanoğlu kartlarını gerçekten iyi oynuyor: tecrübe ile sabit ne de olsa.

Maddi beklentilerin nükseden yüksek voltajlı seyri ve yine kendince yapılan pazarlıklar hani nerede ise bir lira için birbirinin gözünü oyacak insanoğlu bu demek değil ki; ihtiras ve maddi beklenti tek kıstas: asla lakin çoğunluk muzdarip iken bunca menfi menşeli maddi açılımdan görünen de o ki; manevi değerler ya da hissiyat ne karın doyuruyor ne de belli bir getirisi var hayal kırıklığı dışında.

Bir kuram retmem gerekirse acının ve hayal kırıklığının haritasını çıkabilirim.

Öncelikle aşka düşeceksiniz lakin ne insan ne de bir beklenti doğrultusunda basit bir beşeri aşk değil.

Duyguların hümayunu ardından hayallerin ve çabanın sunumu derken sükutu hayale uğradığınız ve tek kuruş maddi çıkarım yapma ihtimalinizin de olmadığı.

Sahiplendiğim yazarlık sevdam...

Süratle sevebilmek ve geri kaçmak gibi bir durum da söz konusu iken...

Ve nihayetinde sevmekten ve hayal kurmaktan korkar hale geldiğiniz...

Derken hayatı geriden takip etmek adına başrolüne soyunduğunuz bu filmin figüranı haline gelme durumunda yine mutsuzluk teyakkuza geçerken.

Canınız yanmalı: illa ki yanmalı ve bu şekilde üretmeye sebat etme gerçeği.

Biliyorum ki; paranormal bir sunum ya da laterna düzeneğinde tetiklenen duygularınız ve siz canınızı kurtarmak yerine kendinizi boşluğa bıraktığınız ve boş verdiğiniz her şeye göz yaşları döküp zamanı geri almak istemi.

Ne yalan.

Ne de abartı.

Lakin bir kurgu da değil.

Kurmaca hayatların alfabesinde kaçınıcı harfsiniz peki?

Körebe sancılar.

Ebegümece acılar.

Tuhaf bir lehçe iken aşkın ve hasretin pervasızlığında dümen kırdığınız ve illa ki birilerini sevme ihtiyacı ile yumulduğunuz o hayat penceresi ki camı kırık ya da kirli ama yüreğiniz hala temiz ve saflıktan muzdarip.

Bir göle öykündüğünüz ki nasıl da dalgalı ruhunuz.

Bir çağlayanı kıskandığınız ki nasıl da huzura delalet o sessizliğiniz ve sakinliğiniz...

Yoksa yarı yolda mı kaldınız, diyenlere inat hala yükseklerde uçmayı şerh düştüğünüz gökyüzü ve bir kancaya takılı aklınızla hidayete ermek kadar da meşru bir istem yine yüreğin katsayısı.

Üşüdüm işte hem de uzun bir zaman sonrası yeniden üşüdüm hem de üşümeyi iliklerime kadar hissetmeyi başardığım bir mayıs gecesi buz kesildim ama yüreğim de ruhum da yanmakta yine nasıl bir coşku ise ben tüm pervasızlığımla; evet, buradayım ve dimdik ayaktayım demeyi de için için özlemişken...